

MAGYARORSZÁGI HIREK

A KANADAI MAGYAR UJSÁG
BUDAPESTI SZERKESZTŐSÉGÉNEK JELENTÉSEI
BUDAPESTI SZERKESZTŐSÉGÜNK CIME: Hegedűs Sándor ucca 18. IV. 2.

MÉG EGY SZÓ, MIELŐTT ELBUCSUZUNK A HAZAI RÖGTÖL

(A KANADAI MAGYAR UJSÁG tudósítójától)

A Kivándorlókat Védő iroda nagytermében bekecses, batusz társaság gyülekezik. Kivándorlók, akik délután utnak indulnak új hazájukba, Kanadába. Már mindent elintézték, utlevélük, jegyük, rendben van, a csomagok is készen állnak a pályaudvaron, most még csak egy kis lelki utaválót kapnak, mielőtt hazájuktól hosszú időre búcsút vennének.

A százharmincas csoportban van egy B. listás tisztviselő meg a felesége, a többi itthon is földműveléssel foglalkozott.

Különösen sokan mentek most a Dunántúlról. Rábágyarmatról, Vértesomlóról, Nagyrárdáról, Herendről.

Sok német szó is hallatszott. A kivándorlók egyrésze tud ugyan magyarul, de egymás között azért láthatólag jobban esett az a sváb dialektus, ahogy otthon apával, anyával beszéltek. Ott álltak a nagy teremben, és akkor bejött a kanadai kivándorlók régi barátja Böhle Kornél dominikánus atya, hogy elbucsuztassa őket.

Elmondta nekik, hogy hosszú utra indulnak, reméli, hogy mindenki nyugodt lelkiismerettel indul el, megbékélt istennel és embertársaival, nincs szívében se harag, se keserűség, csak szeretet és remény. És figyelmeztette őket, hogyha megérkeznek új hazájukba, s'essenek el a templomba, keressék az alkalmat, hogy imádkozhassanak, mert a kanadai tél hidegsége ellen tud a test védekezni, de nem szabad megengedni, hogy a lélek fázzék. Odakint reményesség és kitartás vezesse őket, ne gondolják, hogy nagyon könnyű lesz az élet, de viszont legyenek arról meggyőződve, hogy a becsületes, szorgalmas munka mindig meghozza a gyümölcsét, ha nem is vagyont, de becsületes megélhetést ad azoknak a magyaroknak, akik ott keresnek új hazát. De ahhoz, hogy valamire vigyék, legfontosabb, hogy ne vándoroljanak ok nélkül abban a rengeteg nagy Kanadában ide-oda. A földműves ember jól tudja, hogy nem lehet egy fát minden szíre-szóra átültetni. Ha munkát találtak maradjanak nyugodtan, ne higgyenek a csábító szónak, sehol se nagyon könnyű, viszont az utazgatásban elfogy a keservesen megta karított pár garas. Legyenek szorgalmasak és legyenek józan életűek, ez a tanács, nemcsak Kanadára vonatkozik, hiszen enélkül széles a világon sehol sem boldogul a munkás ember. Az itthon maradtokról ne felejtkezzenek meg. A munkában megkérgesedett kézben ugyan nehezen forog a te, de gondoljanak azokra, akik itthon örökös nyugtalanságban élnek, az öreg szülőkre, testvérekre, feleségre, meg gyerekekre, ha azok még itthon vannak, adjanak hírt magukról, és bizony, ha lehet, ha van mit, segítsenek az itthonmaradt család nyomorúságát enyhíteni.

Azután arról beszélt Böhle páter, hogy ne felejtkezzenek meg édesanyánkról, Magyarországról. A magyar kivándorlónak Kanadában sokszor nehéz a sor

zében ismerik hát ki magukat, nehezebben boldogulnak különösen eleinte, mint az angolul beszélő réteg. De azért becsületes segítséggel mindenkinek elismerését vívják ki. Akik most mennek ki, azok is ezen az úton haladjanak. Gondoljanak arra, hogy senki nem szerethet szegény Magyarországnak annyi jó barátot mint a külföldön élő magyarok, akikre tisztelettel néz messze földön mindenki. Gondoljanak arra, hogy róluk itélik meg hazájukat, igyekezzenek mindig úgy cselekedni, hogy azzal megbecsülést érjenek el. És ha így élnek majd, ha szorgalmasak, kitartók, istenfélők és becsületesek lesznek, ha nem felejtkeznek meg itthonmaradt hozzátartozóikról, hazájukról a szegény szenvedő Magyarországról, akkor Isten áldása kíséri majd őket és akár ott maradnak, akár később hazajönnek, mindig e-

melt fővel állhatnak meg mindenki előtt, bátran nézhetnek mindenki szemébe. És akkor bármilyen kemény és hideg a kanadai tél, nem fognak fájni, s nem fognak dideregni, mert a megelégedés ad nekik erőt a megpróbáltatások elviselésére.

Böhle páter, hónapokat töltött Kanadában, volt sok magyar telepen; ismeri a kivándorlók küzdelmes életét, de viszont azt is látta, hogy aki szorgalmas és becsületes, megcsinálja a maga útját. Ezért bátran mondhatja, hogy induljanak Isten nevében, bizalommal előre, az új hazába. Kanadába. Utaválót a szép beszéd mellé minden aszszonynak egy magyar imakönyvet adott, hogy gyermekeit tanítsa majd magyarul imádkozni, hogy abból merítsenek erőt a csüggedés napjaiban és abból imádkozzanak hálás szívvel, ha Isten megsegítette őket, ha munkájukat siker koronázta. A férfiaknak egy-egy szentképet adott, s azután Isten nevében utnak bocsátotta a százharminc új hazát kereső magyart.

PAIZS ÖDÖN

KEDVES MISTER...

Ön azt kérdelevelében, vajon lesz-e eredménye a Rothermere akciónak? Erre így ilyen formában bajos választolni, viszont kishitűség lenne az egyenes felelet elől kitérni.

Rothermere lord maga se ígért csodákat. Nem azt mondta, hogy egy szép napon arra fogunk ébredni, hogy a mostani rettenetes állapot egyszer és mindenkorra eltűnt, mint valami rossz álom és Nagymagyarország ismét a régi dicsőségében ragyogni. Magyarország nagy barátja csupán fel akarja ébreszteni a világ lelkiismeretét. Fel akarja hívni a művelt világnak figyelmét arra a nagy igazságtalanságra, amely szétverte egy ezer esztendő országának a természet által mintaszerűen megszerkesztett határait. Arról beszélt és arról ír minduntalan, hogy a nemzetek önrendelkezési joga alapján fosztanak meg három és félmillió magyart attól, hogy régi hazájában legyen és magyarul imádhassa Istenét, magyar kulturában élhesse le életét.

Ha így vesszük a dolgot, már is nagyon sok történet. Ma már kezdik mindenütt belátni, hogy a Trianon nem hozzáférhetetlen, megváltozhatatlan, hogy valamit tenni kell, ha azt akarják, hogy őszinte és állandó béke legyen Közép-Európában. Mi sohasem pályáztunk arra, hogy itt legyen a Duna-völgyében Európa tüzfészke. A világ közvéleménye úgy érzi, hogy itt csak szunnyad a hamu alatt a parázs, és sohasem lehet tudni, hogy a lángok mikor csapnak fel. Annyiban mindenesetre igazuk van, hogy a mostani állapotokba belenyugodni sohasem tudunk. Nem mi vagyunk az oka annak, ha a megingathatatlan békét nem lehet még megalapozni.

Itt járt nálunk Harmsworth képviselő, lord Rothermere fia. Sokan attól féltek, hogy a fiatalember ünneplését esetleg külföldön furcsának fogják találni. Megvolna az a kifogás is, hogy tulajdonképpen nem is őt ünnepejük, hanem a fiuban az apát, de ha ezt mondanánk, ugy nem kiáltanánk ki az igazságot. Harmsworthnak valóban olyan fogadtatása volt, amiben Magyarországon királyokat, a leghíresebb embereket sem részeseztették. Ez a fogadtatás a megnyilatkozó lelkesedés nem személyné, hanem a nagy gondolatnak szólott.

Az emberek utjogása nem ismert határt. Könnyek közt várták a Gellért-téren. Felgyújtották neki gyönyörű rakétákkal a történelmi emlékü citadellát. Nem volt olyan társadalmi vagy gazdasági csoport, alakulat, amely ne akarta volna kívenni részét ebből az egyetemes tüntetésből.

Az ünneplők azonban valójában a feltámadás idejéért lángoltak. Azért hallelujáztak, mert végre a lelkekről elszállott az a fekete köd, amely olyan sokáig megülvé tartotta a lelkeket. Olyan volt az összomlás és az ország szétdarabolása, mint valami el nem hihető rémület, amely megfojtott minden reményiséget a jövő iránt. Először kábulatban éltünk, azt hirdettük, hogy csak rövid átmenet az egész, elszakított területekről halani sem akartunk, legfeljebb megszállott területet emlegettünk. Azután a trianoni kegyetlen béke világosan rámutatott arra, hogy a meglévő dolgokkal számolnunk kell. Kétségbeesésbe, le-targiába süllyedt ez a nemzet és a minden-mindegy borzalmas betegség ölte meg a lelkeket életét.

A fizikai élet azonban követelte a maga jogait és egyszerre csak arra ébredtünk, hogy hinni mertük: egyszer csak lesz másképpen is. Félve sugtuk, mondtuk egymásnak, a leglehetősebb tervek rajzolódtak a levegőbe, megpróbáltuk az országot új alapokra fektetni, a nemzeti életnek új irányokat szabni.

És ekkor jött a lord Rothermere segítsége. Ez már csoda volt. Emlékszem arra, hogy elvetődtek ide az amerikai Óceán repülőik, a város fogadta őket, mint az új csodák hőseit. Ott voltam és egy beavatott ember állt mellettem a bankettükön. Ez mon-

dotta, hogy lord Rothermere világhíres lapja értünk fog sikra szállani. Megvallom őszintén, azt hittem lesz egy-két cikk és azazal vége. És erre jött a hihetetlen nagy sajtó propaganda. Ma már mindinkább többet és többet hallanak rólunk az egész világon és a magyar igazság, ha nehezen is, de kezdi kiharcolni a maga elismerését.

Harmsworthban ezt a nagy reményiséget, önmagunk feltámadását ünnepeztük. Szinte hihetetlen, hogy a lord és fia milyen szeretettel és lelkesedéssel állott a magyar ügy mellé és az újabb fogadalmak komolyságával hirdetik, hogy addig nem fognak pihenni, amíg céljukat el nem érik. Mikor lesz ez? Egy év múlva, két év múlva, tíz év múlva? Elérjük-e egyszerre, vagy csak részletekben sikerül sikereket felmutatni? Azzal most nem is érdemes foglalkozni.

Lord Rothermere meghódította a magyar szíveket, visszaadta a hitünket a magyar életben és talán maga ez jelenti magát az életet is. Hogy az akció, mikor és milyen gyorsan fog eredményre vezetni, abban kétségtelenül nekünk is, minden magyar embernek része lesz, és része kell, hogy legyen.

A külföldi magyarság talán még többet tehet. Hinnie kell, a magyar feltámadásban, hitét, lelkesedését át kell plántálnia mindenkibe.

Lord Rothermere fiatal fiának mosolygós arca jelenti a remény derijét és amikor neki tapsolunk, úgy kívánjuk, akarjuk Magyarországot igazi jövőjét!

Ebben a reményben üdvözli melegen

PAIZS ÖDÖN

A VONAT HALÁLRA GAZOLTA A GYÓNI FÖLDMŰVES- LEGÉNYT, AKI BOSSZUT A- KART ÁLLNI A VONATON

Szőrnyű bosszút állt a vonat Jóni István, gyóni földműveslegényen. A szerencsétlen fiatalember Kecskemétre akart utazni, meg is volt az utazáshoz szükséges pénze, azonban még Gyónon betért a kocsmába, pálinkát ivott, majd bort rendelt és jókedvében hirtelen elhatározta, hogy a vasuti költséget inkább megissza és gyalog megyen Kecskemétre.

Tényleg gyalogosan indult neki az utnak, minden utbaeső kocsmába betért és ivott egyet. Közben találkozott gyóni legényekkel, akiknek eldicsekedett, hogy bosszút áll a vonaton, mert a költséget inkább megissza, de nem vesz rajta vasuti jegyet.

Alsóbadacsonyan azonban meglehetősen részeg állapotban bandukolt már a gyóni földműveslegény és midőn a Rác-csárda előtt elhaladt, a kecskeméti vasutvonal vágányán folytatta útját. Ott érte utól végzete, mert a vonat, amelyen bosszút akart állni, őrajta állt bosszút és a sínek között halálragazolta.

A szerencsétlen ember haláláról a közelben tartózkodó tanyai munkások értesítették a csendőrséget.

FEJÉR MEGYE

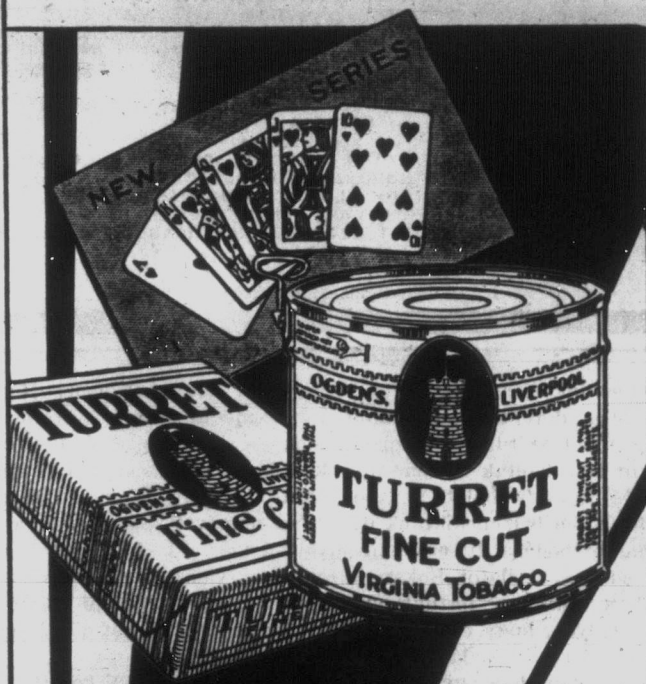
— Kíváncsiság végzetes szerencsétlenséget okozott a cirkusz előtt. Székesfehérvárról jelentik: Végzetes szerencsétlenség történt a székesfehérvári Vásártéren levő cirkusz előtt a minap. A cirkusz előtt és körülötte nagyszámú kíváncsi közönség, közöttük gyermek és suhancok ólálkodtak és a cirkusz ponyvák repedéseit át parkodtak jegy nélkül élvezni az előadást. Az ingyen közönség között járkált Mauthner Imre, 18 éves bórkereskedő-segéd is. Őt azonban már nem az előadás, hanem az artisták öltözködése érdekelte. Ezért az esti sötétben az artisták öltözködő kocsiához ment. Felmászott az öltözködő kocsira és kíváncsian nézgette az öltözködő artistákat.

Mindből nem származott volna nagyobb baja, ha meg nem csúszk. Hogy le ne zuhanjon, ösztönszerűleg kapaszkodni akart. Eközben elkapta kezével a 2 m. magasan vezetett és az öltözködő kocsit világitó

városi villanyvezeték dróthuzalát. A dróthuzat gyenge lévén arra, hogy a levegőben fenntartsa s így az öltözködőkocsiról lezuhant. A világitórótot valószínűleg az összekapcsolás helyén ragadta meg, aminek következtében — amikor testével a nedves földet érte — a kezében tartott villanydrót magasfeszültségű árama testén átszaladt és eszméletlenül terült el a földön. A szerencsétlenségről azonnal értesítették a mentőket, akik a helyszínére érve, mesterséges légzéssel igyekeztek életre keltetni. Ez a kísérlet sem használt, mire feltették a mentőkocsira, lött azonban a kórházik érték lött azonban a kórházik érték volna, a mentőkocsiban meghalt.

PENGGÉJET, DOLLARJAT KÖLDJE
A „PANNONIA” UTJÁN
296½ Malp St. WINNIPEG, MAN.

TURRET FINOMRA VÁGOTT VIRGINIA DOHÁNY

TARTSA MEG A
KÉPEN JELZETT
KÁRTYÁKAT
ÉRTÉKES
AJÁNDÉKOT
ADUNK ÉRTE

TURRET

fine cut Virginia
TOBACCO